

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 16/04

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. januára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť V. D. – Zoskupenia profesií a remesiel (ZpaR), Závadka nad Hronom, zastúpeného advokátkou JUDr. E. M., B. B., ktorou namieta porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie a rozhodnutie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu v Brezne sp. zn. 5 C 312/2001 z 3. septembra 2002 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12 Co 30/03 z 20. februára 2003, a takto

r o z h o d o l

Sťažnosť V. D. – Zoskupenia profesií a remesiel (ZpaR) o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. januára 2004 doručená sťažnosť V. D. – Zoskupenia profesií a remesiel (ZpaR), Závadka nad Hronom, (ďalej len „navrhovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. E. M., B. B., ktorou namieta porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie a rozhodnutie podľa čl. 6

ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu v Brezne (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 5 C 312/2001 z 3. septembra 2002 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 12 Co 30/03 z 20. februára 2002, ktorý nadobudol právoplatnosť 7. apríla 2003.

V oboch súdnych konaniach (prvostupňovom aj odvolacom) bol navrhovateľ žalovaný. Predmetom oboch súdnych konaní (okresného súdu sp. zn. 5 C 312/2001 aj krajského súdu sp. zn. 12 Co 30/03) bolo vrátenie 300 000 Sk s prísl. z titulu bezdôvodného obohatenia. Táto suma bola zálohou, ktorá bola navrhovateľovi zaplatená ako stavebnému podnikateľovi na základe podľa jeho tvrdenia ústne dohodnutej zmluvy o dielo. Navrhovateľ bol v prvostupňovom aj v odvolacom konaní neúspešný. Navrhovateľ podal Generálnej prokuratúre podnet na mimoriadne dovolanie. Krajská prokuratúra 2. júla 2003 sp. zn. Kc 2078/03 navrhovateľovi oznámila, že vo veci nebude podané mimoriadne dovolanie.

Porušenie svojho označeného práva vidí navrhovateľ hlavne v tom, že „Rozsudok Okresného súdu v Brezne obsahuje odôvodnenie, ktoré je nezrozumiteľné, nepreskúmateľné a odporuje vykonanému dokazovaniu a úplne ignoruje platný Občiansky zákonník“. Rozsudku krajského súdu sp. zn. 12 Co 30/03 z 20. februára 2002 navrhovateľ vyčíta hlavne to, že sa zakladá na nesprávnych právnych záveroch. Včasnosťou podania sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky sa navrhovateľ vo svojom podaní nezaoberá.

Navrhovateľ od ústavného súdu žiada, aby deklaroval porušenie jeho práva na spravodlivé súdne konanie a rozhodnutie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom okresného súdu sp. zn. 5 C 312/2001 z 3. septembra 2002 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 12 Co 30/03 z 20. februára 2002, aby uvedené rozsudky zrušil a priznal mu primerané finančné zadosťučinenie 350 000 Sk.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii

Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Skúmal pritom, či má náležitosti predpísané zákonom, hlavne § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, či nie je neprípustná, podaná niekým zjavne neoprávneným alebo oneskorene ako i to, či nie je zjavne neopodstatnená. Jedným z dôvodov na odmietnutie sťažnosti v rámci predbežného prerokovania je podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj jej oneskorené podanie.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Ústavný súd už v rozhodnutí I ÚS 22/02 vyslovil: „Sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti. Jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, teda v lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti.“

Mimoriadne dovolanie nie je opravným prostriedkom, ktorý môže podať priamo účastník konania, a na podanie mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom nemá účastník konania právny nárok. Preto ústavný súd nežiada, aby sa navrhovateľ obrátil na generálneho prokurátora s podnetom na podanie mimoriadneho dovolania skôr, ako podá ústavnému súdu sťažnosť podľa čl. 127 ústavy. Z toho vyplýva, že dvojmesačná lehota na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy začala plynúť dňom právoplatnosti uznesenia krajského súdu 12 Co 30/03 z 20. februára 2003, a nie až vyhovením navrhovateľovho podnetu na podanie mimoriadneho dovolania.

V okolnostiach prípadu už od 7. apríla 2003, keď nadobudol právoplatnosť rozsudok krajského súdu sp. zn. 12 Co 20/03, do 8. januára 2004, keď bola sťažnosť odovzdaná na poštovú prepravu, uplynulo zjavne oveľa dlhšie obdobie ako uvedená zákonná dvojmesačná lehota.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. januára 2004